

Bert Keizer

Apotheker C. was ronduit pissig

VINCENT BOON

Euthanatica

Op 15 mei was er een aardig item aan de orde in het consumentenprogramma Radar. Tijdens de uitzending werd ik bevangen door een snel stijgende verbazing die al gauw overging in een vage glimlach om te eindigen in een lachbui. Kinderhand, inderdaad. Er werd gefilmd hoe mensen met vervalste recepten (beetje knippen en plakken) opiaten konden ophalen, al waren de patiënt, de ophaler en de voorschrijvende arts totaal onbekend. De recepten waren onjuist op vier punten. Men probeerde het bij tien apothekers met tramadol. En bij vijf met oxycodon. Het lukte alle vijftien keer! Zelfs de verkeerd geschreven opiatenrecepten leverden geen probleem op, hetgeen mij ten diepste raakte, want daar doe ik altijd zo mijn best op. De reactie van de KNMP? Ze vinden het 'ernstig en laakbaar dat dit onderzoek heeft plaatsgevonden' en beschuldigen de journalisten van 'uitlokking, valsheid in geschrifte, overtreding van de opiumwet, ID-fraude en ongeoorloofd voorschrijven'. Kennelijk een stagiair op het gebied van pr aan het woord die eens wil proberen hoe ver je de verkeerde kant op kunt lopen voordat je op een mijn stapt. Dit losjes uitdelen van opiaten tref je niet rond euthanatica. Als arts van de Levensindekliniek ben je vaak een vreemde eend in de bijt, dus loop je op je tenen om te voorkomen dat je medehulpverleners de gordijnen in jaagt. Bij een verzoek om euthanatica aan de apotheek van de betreffende patiënt overhandig ik het SCEN-rapport, zodat de apotheker uit onverdachte

hoek verneemt wat er aan de hand is. Ik had dat ook gedaan rond de heer M., een verpleeghuisbewoner wiens medicatie uit het naburige ziekenhuis moest komen. De ziekenhuisapotheker zei aanvankelijk 'ja', maar trok zich enkele dagen later toch terug, omdat ze 'er geen goed gevoel bij had'. Ik wist niet wat ik daar tegenin moest brengen. Mijn eigen apotheker bood uitkomst. Een maand later probeerde ik het bij apotheker A. van meneer B. Ik legde mijzelf en mijn werkwijze uit, maar hij antwoordde verontwaardigd: 'Ik doe nooit euthanasie. Dan moet u bij apotheker C. zijn.' C. was niet zozeer verontwaardigd als wel ronduit pissig. 'Ik doe dat alleen voor onze eigen patiënten.' Ik stelde hem voor om stedelijk iets te regelen, zodat je als arts niet op zo'n idiote manier smekend hoeft rond te gaan. Hij zei: 'Ik heb helemaal geen zin in dit gesprek', en legde neer. Ik ben weer naar mijn eigen apotheker gegaan. Ik vind dat een apotheker die geen bezwaar heeft tegen euthanasie toch mag weigeren als hij op onheuse wijze verzocht wordt om euthanatica bij een bekende patiënt maar door een onbekende arts. Maar als je het netjes vraagt? Met BIG-nummer en SCEN-rapport? Ik hoop dat de KNMP geen overtredingen aantreft in mijn verzoek om iets te regelen, zodat een apotheker dan niet kan zeggen: 'Nee, heb ik geen zin in'. ■